

„Maria, matko, má můj dome“

text: **Václav Renč** (1911-1973); vybráno z básnického cyklu „Popelka nazaretská“ 1951-62 / upraveno 2006

hudba: Petr Chaloupský OP (*1964) /2006

Vstup

1.Ma-ri - a, mat-ko, má můj do-me, má sněž-ná sto-po,
jež u - cho-vá - váš do pís-me-ne vše spat-ře - né i

zr-ca - dlo-mé, hlu - bi - no hlu - bin, kni - ho knih.
ne-spat-ře - né z my-šle-nek, slov i skut - ků mých.

(Před evangeliem)

2.Maria, matko má i lidí!

Co ve mně tajno jim, ať vidí
tvým zrakem, slyší na tvých rtech.
A sami slábi pro mé břímě,
tvým srdcem nechat' milují mě,
z něhož i má krev, i můj dech.

Obětování:

3.Roste a sílí požehnané
rod svobodný, rod dětí Páně,
jenž do ráje se vrátit má.
Ty všechny touží obejmouti,
vést, řídit naездеjší pouti
matčina náruč záštitná,

Přijímání:

4.Hle, živý stánek Hospodina!
A jeho záře nezhasíná
ani zde, v září Trojice.
I trnou andělé. Již mohou
ji znát, ji zřít, u jejích nohou
jak oceán se vlníce.

5.Ba, i tak ryzí nástroj těla
stíní, že duše nedozřela
až na dno čiré hlubiny:
že její syn, to sladké zboží,
to přetajemné poupě Boží
jest On, Bůh sám, Bůh jediný.

Závěr:

6.Trojnásob jediný a její
V plnosti lásky bez nadějí,
neb vše, co býti má, už jest.
Korunována svatým zřením,
všem andělům, všem pokolením
zpívá svou sladkou blahozvěst.

A - men.

„Maria, matko, má můj dome“

text: **Václav Renč** (1911-1973); vybráno z básnického cyklu „Popelka nazaretská“ 1951-62 / upraveno 2006

hudba: Petr Chaloupský OP (*1964) /2006

Vstup

1.Ma-ri - a, mat-ko, má můj do-me, má sněž-ná sto-po,
jež u - cho-vá - váš do pís-me-ne vše spat-ře - né i

zr-ca - dlo-mé, hlu - bi - no hlu - bin, kni - ho knih.
ne-spat-ře - né z my-šle-nek, slov i skut - ků mých.

(Před evangeliem)

2.Maria, matko má i lidí!

Co ve mně tajno jim, ať vidí
tvým zrakem, slyší na tvých rtech.
A sami slábi pro mé břímě,
tvým srdcem nechat' milují mě,
z něhož i má krev, i můj dech.

Obětování:

3.Roste a sílí požehnané
rod svobodný, rod dětí Páně,
jenž do ráje se vrátit má.
Ty všechny touží obejmouti,
vést, řídit naездеjší pouti
matčina náruč záštitná,

Přijímání:

4.Hle, živý stánek Hospodina!
A jeho záře nezhasíná
ani zde, v září Trojice.
I trnou andělé. Již mohou
ji znát, ji zřít, u jejích nohou
jak oceán se vlníce.

5.Ba, i tak ryzí nástroj těla
stíní, že duše nedozřela
až na dno čiré hlubiny:
že její syn, to sladké zboží,
to přetajemné poupě Boží
jest On, Bůh sám, Bůh jediný.

Závěr:

6.Trojnásob jediný a její
V plnosti lásky bez nadějí,
neb vše, co býti má, už jest.
Korunována svatým zřením,
všem andělům, všem pokolením
zpívá svou sladkou blahozvěst.

A - men.